

§ 6. Analizę kształtowania się absencji chorobowej komisja przeprowadza na podstawie:

- 1) miesięcznych wskaźników dni zasiłków chorobowych,
- 2) półrocznych i rocznych danych statystycznych dotyczących absencji chorobowej,
- 3) wskaźników absencji wybranych zakładów przemysłowych,
- 4) materiałów uzyskanych w wyniku przeprowadzonych kontroli.

§ 7. Komisja dokonuje oceny wykonywania przez poszczególne jednostki obowiązków w zakresie kontroli orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy na podstawie:

- 1) danych uzyskiwanych z wojewódzkiej przychodni przemysłowej oraz innych zakładów społecznych służby zdrowia,
- 2) badania działalności wytypowanych zakładów społecznych służby zdrowia,
- 3) wyników kontroli zasadności wydanych orzeczeń o czasowej niezdolności do pracy.

§ 8. Kontrola zasadności wydanych orzeczeń o czasowej niezdolności do pracy polega na:

- 1) kontroli i analizie dokumentacji lekarskiej aktualnie wydanych w kontrolowanej placówce orzeczeń o czasowej niezdolności do pracy,
- 2) występowaniu do kierownika przychodni z wnioskiem o kontrolę stanu zdrowia osób, którym wydano zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy w przychodniach, gdy zaświadczenia te budzą wątpliwości merytoryczne zarówno co do oceny stanu zdrowia, jak i długości orzeczonego okresu niezdolności do pracy (§ 20 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia z dnia 29 lutego 1968 r. w sprawie orzekania o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 7, poz. 42) — bądź
- 3) udziale lekarzy-członków komisji w przeprowadzaniu kontroli, o której mowa w pkt 2.

§ 9. 1. Zadania, o których mowa w § 3, komisja wykonuje w pełnym składzie lub w zespołach rzeczoznawców powoływanych przez komisję.

2. Skład oraz zadania poszczególnych zespołów określa komisja.

3. W skład zespołu powinien wchodzić co najmniej jeden członek komisji.

4. W razie przeprowadzania kontroli zasadności wydanych orzeczeń o czasowej niezdolności do pracy w skład zespołu powinien wchodzić lekarz specjalista odpowiedniej dziedziny medycyny.

5. Członkowie zespołu wykonują swoje zadania w godzinach pracy.

6. W razie wykonywania zadań zleconych przez komisję poza czasem pracy danego członka zespołu określonym w jego umowie o pracę, otrzymuje on wynagrodzenie za ilość godzin przepracowanych poza obowiązującym wymiarem zatrudnienia, według stawki osobistego zaszerogowania.

7. Koszty delegacji służbowych i przejazdów członków zespołów pokrywa wydział zdrowia i opieki społecznej stopnia wojewódzkiego, przy którym działa komisja.

§ 10. 1. W razie przeprowadzania kontroli dotyczącej badania i oceny wykonywania obowiązków kontroli orzecznictwa o czasowej niezdolności do pracy przez zakłady społeczne służby zdrowia, komisja lub zespół sporządza protokół zawierający ustalenia dotyczące stanu orzecznictwa lekarskiego i nadzoru nad orzecznictwem ze strony kierownika zakładu i komisji lekarskiej oraz zalecenia i ewentualne wnioski.

2. Protokół sporządza się w 2 egzemplarzach, z których jeden otrzymuje jednostka kontrolowana, a drugi komisja.

3. W razie stwierdzenia rażących uchybień w zakresie kontroli orzecznictwa lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy, protokół sporządza się w 3 egzemplarzach i trzeci egzemplarz przesyła się jednostce nadrzędnej nad kontrolowanym zakładem społecznym służby zdrowia.

§ 11. Z posiedzenia komisji sporządza się protokół. Obsługę biurową komisji zapewnia wydział zdrowia i opieki społecznej stopnia wojewódzkiego.

§ 12. Komisja sporządza roczne sprawozdania z działalności i przedkłada je w terminie do dnia 31 stycznia roku następnego kierownikowi wydziału zdrowia i opieki społecznej stopnia wojewódzkiego oraz dyrektorowi oddziału ZUS.

163

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ OBRONY NARODOWEJ

z dnia 4 czerwca 1968 r.

w sprawie przeprowadzania przeglądów lekarskich dla celów powszechnego obowiązku obrony.

Na podstawie art. 19 ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przeglądy lekarskie dla celów powszechnego obowiązku obrony przeprowadzają lekarze zakładów społecznych służby zdrowia, wyznaczeni przez właściwy do spraw zdrowia organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej w porozumieniu z powiatowym (miejskim, dzielnicowym) sztabem wojskowym.

2. Do przeprowadzania przeglądów lekarskich wyznacza się przede wszystkim lekarzy przychodni przyzakładowych lub międzyzakładowych albo przychodni lekarskich (punktów lekarskich) przy zakładach pracy nie objętych opieką przemysłowej służby zdrowia oraz lekarzy zakładów opieki zdro-

wotnej przeznaczonych dla ogółu ludności, posiadających doświadczenie w zakresie orzekania o zdolności do służby wojskowej i do służby w formacjach samoobrony.

3. Do przeprowadzania przeglądów lekarskich kobiet należy wyznaczać w miarę możliwości lekarzy-kobiety.

§ 2. 1. Przegląd lekarski polega na przeprowadzeniu badania ogólnego osoby poddanej przeglądowi i ocenie na tej podstawie zdolności fizycznej i psychicznej tej osoby do służby wojskowej (do służby w formacjach samoobrony) stosownie do przepisów wydanych na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220).

2. W razie potrzeby lekarz przeprowadzający przegląd lekarski kieruje osobę poddaną przeglądowi na badania radiologiczne lub inne badania specjalistyczne.

3. Jeżeli wyniki badań specjalistycznych nie mogą być przedstawione lekarzowi w dniu przeprowadzania przeglądu, osoba poddana przeglądowi jest obowiązana zgłosić się ponownie do przeglądu w terminie określonym przez lekarza.

§ 3. 1. Przeglądowi lekarskiemu poddaje się:

- 1) żołnierzy rezerwy:
 - a) przeznaczonych do odbycia ćwiczeń wojskowych, które mają być odbywane przez okres jednorazowo dłuższy niż 30 dni,
 - b) przeznaczonych w ramach ćwiczeń wojskowych do pełnienia funkcji dowódczych i instruktorskich związanych z prowadzeniem wojskowego szkolenia poborowych lub szkolenia poborowych w oddziałach samoobrony,
 - c) będących studentami (uczniami) szkół, w których jest prowadzone wojskowe szkolenie studentów (uczniów), jeżeli złożyli prośbę o poddanie ich temu szkoleniu;
- 2) kobiety, które przekroczyły 24 lata życia i mają być przeznaczone do służby wojskowej;
- 3) osoby, którym zostały nadane przydziały organizacyjno-mobilizacyjne do służby w formacjach samoobrony, jeżeli zachodzi potrzeba zmiany wydanego w stosunku do nich orzeczenia o zdolności do służby wojskowej (do służby w formacjach samoobrony);
- 4) osoby nie podlegające obowiązkowi służby wojskowej, które mają być przeznaczone do służby w formacjach samoobrony, jeżeli zgłoszą wniosek o ustalenie ich zdolności do służby w tych formacjach.

2. Przeglądowi lekarskiemu mogą być również poddani:

- 1) żołnierze rezerwy przeznaczeni do odbycia ćwiczeń wojskowych przez okres jednorazowo krótszy niż 30 dni, jeżeli zgłosili zmianę w stanie ich zdrowia, która może uniemożliwić odbycie ćwiczeń;
- 2) poborowi przeznaczeni do odbycia zasadniczej służby wojskowej w wypadku, gdy od dnia wydania przez komisję poborową orzeczenia o zdolności do służby wojskowej do dnia, w którym ma nastąpić powołanie ich do tej służby, upłynął okres co najmniej 6 miesięcy.

§ 4. Do przeglądu lekarskiego kieruje:

- 1) żołnierzy rezerwy przeznaczonych do odbycia ćwiczeń wojskowych oraz kobiety, które mają być przeznaczone do służby wojskowej, a także poborowych, którzy mają być powołani do zasadniczej służby wojskowej — powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy;
- 2) żołnierzy rezerwy będących studentami (uczniami) szkół, w których jest prowadzone wojskowe szkolenie studentów (uczniów) — kierownik studium wojskowego szkoły;
- 3) osoby, którym nadano przydziały organizacyjno-mobilizacyjne do służby w formacjach samoobrony, oraz osoby, które mają być przeznaczone do tej służby:
 - a) w zakładowym oddziale samoobrony — kierownik właściwego zakładu pracy,
 - b) w terenowym oddziale samoobrony — właściwy terenowy organ administracji państwowej,
 - c) w specjalistycznym oddziale samoobrony — kierownik organu, któremu oddział ten jest podporządkowany.

§ 5. 1. Organ uprawniony do kierowania osób do przeglądu lekarskiego sporządza wykazy osób, które mają być poddane przeglądowi, i przesyła te wykazy właściwemu do spraw zdrowia organowi prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej.

2. Wykazy powinny być sporządzone odrębnie dla osób poddanych przeglądowi lekarskiemu w celu ustalenia zdolności:

- 1) do służby wojskowej (do służby w formacjach samoobrony),

- 2) do odbycia ćwiczeń wojskowych,
- 3) do odbywania wojskowego szkolenia studentów (uczniów),
- 4) do odbycia zasadniczej służby wojskowej.

3. Wykazy powinny zawierać następujące rubryki:

- 1) liczba porządkowa,
- 2) nazwisko i imię,
- 3) data urodzenia,
- 4) stopień wojskowy,
- 5) data przeglądu,
- 6) określenie zdolności do służby,
- 7) podpis lekarza,
- 8) uwagi.

4. Rubryki, o których mowa w ust. 3 pkt 1—4, wypełnia organ sporządzający wykaz, a rubryki, o których mowa w ust. 3 pkt 5—7 — lekarz przeprowadzający przegląd.

§ 6. 1. Kierownik właściwego do spraw zdrowia organu prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej ustala w porozumieniu z organem uprawnionym do kierowania osób do przeglądu lekarskiego miejsce, czas i szczegółowy terminarz przeprowadzania przeglądów.

2. Po dokonaniu ustaleń przewidzianych w ust. 1 właściwy do spraw zdrowia organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej przesyła wykazy osób, które mają być poddane przeglądowi lekarskiemu, do lekarza wyznaczonego do przeprowadzenia przeglądu.

3. Przegląd lekarski należy organizować w miarę możliwości w taki sposób, aby każdorazowo została nim objęta taka liczba osób, którą lekarz będzie w stanie przebadac w ciągu dnia pracy.

§ 7. 1. Do przeglądu lekarskiego wzywa się osoby za pomocą wezwań według ustalonego wzoru. Wezwania te wypełnia i doręcza organ kierujący do przeglądu lekarskiego.

2. Wezwanie osób do przeglądu lekarskiego może nastąpić w inny sposób zwyczajowo przyjęty w danym zakładzie pracy lub w danej miejscowości.

§ 8. Przed przystąpieniem do badania lekarz przeprowadzający przegląd lekarski lub przydzielony mu pomocniczy personel medyczny sprawdza tożsamość osób, które zgłosiły się do przeglądu, na podstawie posiadanych przez nie dowodów osobistych lub wojskowych dokumentów osobistych oraz zgodność ustalonych według dowodów (dokumentów) danych osobistych z danymi zawartymi w otrzymanym wykazie.

§ 9. 1. Po przeprowadzeniu przeglądu lekarskiego osób określonych w § 3 ust. 1 pkt 2—4 lekarz orzeka o zdolności do służby wojskowej (do służby w formacjach samoobrony) tych osób i zalicza je do jednej z kategorii zdolności do służby.

2. Zdolność do służby wojskowej (do służby w formacjach samoobrony) i kategorię tej zdolności lekarz przeprowadzający przegląd stwierdza w wykazie określonym w § 5.

3. W razie stwierdzenia u osoby badanej chorób lub ułomności lekarz wpisuje w wykazie ich określenie w języku polskim z powołaniem się na odpowiednie oznaczenie tych chorób lub ułomności zawarte w przepisach, o których mowa w § 2 ust. 1.

§ 10. 1. W stosunku do żołnierzy rezerwy i poborowych przeznaczonych do odbycia zasadniczej służby wojskowej (§ 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2) po przeprowadzeniu przeglądu lekarz ustala, czy w stanie ich zdrowia nie zaszły zmiany uniemożliwiające odbycie ćwiczeń wojskowych, odbywanie wojskowego szkolenia studentów lub odbycie zasadniczej służby wojskowej.

2. Jeżeli lekarz nie stwierdza u osoby badanej zmian w stanie zdrowia, dokonuje w wykazie określonym w § 5

adnotacji: „zdolny do odbycia ćwiczeń wojskowych”, „zdolny do odbywania wojskowego szkolenia studentów” lub „zdolny do odbycia zasadniczej służby wojskowej”.

3. W razie stwierdzenia zmian w stanie zdrowia osoby badanej lekarz wpisuje w wykazie ustalone rozpoznanie przy zastosowaniu trybu określonego w § 9 ust. 3 oraz wpisuje odpowiedni wniosek (np. „wymaga leczenia”, „wymaga skierowania do komisji lekarskiej”).

§ 11. Po przeprowadzeniu przeglądu lekarskiego lekarz przesyła wykazy osób poddanych przeglądowi organowi, który skierował te osoby do przeglądu.

§ 12. Badania specjalistyczne, o których mowa w § 2 ust. 2, przeprowadzają bezpłatnie zakłady społeczne służby zdrowia na podstawie skierowania wystawionego przez lekarza przeprowadzającego przegląd.

§ 13. Właściwy do spraw zdrowia organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej zapewnia lokal, w którym ma być przeprowadzony przegląd lekarski osób dla celów powszechnego obowiązku obrony, oraz czuwa nad zaopatrzeniem lokalu w niezbędny sprzęt oraz utrzymaniem go w odpowiednim stanie, jak również zapewnia pomocniczy personel medyczny.

§ 14. Na wniosek zakładu pracy zatrudniającego większą liczbę osób kierowanych do przeglądu lekarskiego oraz w wypadkach uzasadnionych względami produkcyjnymi przegląd lekarski może być przeprowadzony również w zakładzie pracy. W tym wypadku lokal i niezbędny sprzęt do przeprowadzenia przeglądu zapewnia zakład pracy.

§ 15. 1. Lekarzom przeprowadzającym przegląd przysługuje wynagrodzenie w wysokości 75 zł za każdy dzień pracy przy przeglądzie, jeżeli przegląd odbywał się poza godzinami służbowymi albo trwał co najmniej 7 godzin.

2. Wynagrodzenie wypłaca właściwy do spraw zdrowia organ prezydium powiatowej (miejskiej w mieście stanowiącym powiat, dzielnicowej w mieście wyłączonym z województwa) rady narodowej.

3. Wynagrodzenie wypłaca się miesięcznie z dołu.

§ 16. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 128 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1959 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy cywilnych za udział w komisjach poborowych i wojskowych przeglądach lekarskich (Monitor Polski Nr 64, poz. 331);

2) zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 września 1959 r. w sprawie przeprowadzania przeglądu lekarskiego kobiet w celu ustalenia zdolności do służby wojskowej (Monitor Polski Nr 78, poz. 411);

3) zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30 października 1964 r. w sprawie zasad i sposobu przeprowadzania przeglądu lekarskiego żołnierzy rezerwy przeznaczonych do odbycia ćwiczeń wojskowych (na przeszkolenie wojskowe) i studentów przed przystąpieniem do wojskowego szkolenia (Monitor Polski Nr 82, poz. 386).

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Minister Obrony Narodowej: *W. Jaruzelski*

164

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 7 czerwca 1968 r.

w sprawie uznawania zaświadczeń obcych instytucji klasyfikacyjnych oraz poddawania statków morskich nadzorowi technicznemu tych instytucji.

Na podstawie art. 37 § 3 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) oraz § 7 ust. 3 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich (Dz. U. z 1964 r. Nr 15, poz. 89 i z 1966 r. Nr 34, poz. 205) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy inspekcji polskich statków morskich na równi z dokumentami wydanymi przez polską instytucję klasyfikacyjną, działającą pod nazwą „Polski Rejestr Statków”, zwaną dalej PRS, będą uznawane za dowody dopełnienia przez statek wymagań z zakresu technicznego stanu bezpieczeństwa zaświadczenia (dokumenty) wydane przez obce instytucje klasyfikacyjne:

- 1) z którymi PRS zawarł umowę o wzajemnym zastępstwie,
- 2) które zgodnie z niniejszym zarządzeniem (§ 3 i 4) sprawują nadzór techniczny nad statkiem lub jego urządzeniami.

§ 2. PRS obowiązany jest informować polskie organy inspekcyjne w kraju i za granicą oraz zainteresowane jednostki organizacyjne resortu żeglugi o każdej umowie o wzajemnym zastępstwie, zawartej z obcą instytucją klasyfikacyjną, podając równocześnie, jakie sprawy z zakresu technicznego stanu bezpieczeństwa statku zostały objęte umową i czyje przepisy techniczne przy wykonywaniu zastępstwa będą stosowane.

§ 3. Za zgodą Ministra Żeglugi nadzór techniczny nad budową (odbudową, przebudową) statku w kraju lub za granicą może być powierzony obcej instytucji klasyfikacyjnej.

§ 4. 1. Statki budowane pod nadzorem obcej instytucji klasyfikacyjnej w kraju lub za granicą oraz statki, które w chwili zakupu miały ważną klasę obcej instytucji klasyfikacyjnej, podlegają przekazaniu pod nadzór techniczny PRS przy pierwszym przeglądzie okresowym dla potwierdzenia klasy, następującym po oddaniu statku do eksploatacji lub po zakupie.

2. Statek lub jego urządzenia mogą być za zezwoleniem Ministra Żeglugi pozostawione pod nadzorem obcej instytucji klasyfikacyjnej przez okres dłuższy, niż to wynika z ust. 1.

3. Zezwolenia przewidziane w ust. 2, wydane przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia, pozostają w mocy na warunkach określonych w tych zezwoleniach.

§ 5. W odniesieniu do statków zakupionych z ważną klasą obcej instytucji klasyfikacyjnej armator obowiązany jest przedstawić krajowemu organowi inspekcyjnemu dokumenty stwierdzające zakres wykonywanego przez tę instytucję nadzoru technicznego, jeżeli nadzór ten obejmował również jakiegokolwiek sprawy spośród wymienionych w § 4 pkt 13 i pkt 15–21 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 26 marca 1964 r. w sprawie bezpieczeństwa statków morskich (Dz. U. z 1964 r. Nr 15, poz. 89 i z 1966 r. Nr 34, poz. 205).